

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

L'ESTIGMA

Els que defensem sense embuts la multiculturalitat i la convivència amb totes les seves conseqüències ho tenim molt més difícil en dies com aquests. En els nostres entorns rebem moltes arrufades de nas, amonestacions i algun retret. Per poc que l'ardor d'alguns s'escapi, després de la tristesa i la indignació pels atemptats que acabem de patir, en major o menor mesura, moltíssims deixen anar (o escriuen a les xarxes) les seves temences més atàviques respecte del col·lectiu magrebí. Com ells, som tots els que en diferents èpoques de la nostra història, els nostres avantpassats van decidir viure aquí. Mentre cadascú va paint com pot els atemptats de Barcelona i Cambrils, posant davant de tot la màxima afinitat i solidaritat amb les víctimes i els seus familiars, la proximitat geogràfica ens ho fa viure més en carn pròpia. El niu dels marrecs terroristes és a Ripoll i és una connexió massa

propera que dol encara més. La tremenda similitud dels seus perfils (fins que es van tornar uns monstres) amb els d'altres nois amb els quals convivim està fent que molts els posin més que mai sota una injusta sospita de complicitat, sota una mirada acusatòria o com a destinataris d'un comentari xenòfob. És cert que una desviació de la seva religió en alguns casos aïllats els radicalitza i els converteix en armes criminals. No tinc cap dubte que sense aquest activador maligne que algú va posar al cap de la canalla que s'han convertit en terroristes, ells seguirien jugant a futbol pels camps del Ripollès i les pobres víctimes continuarien vives i passejant per la Rambla. Ripoll és a hores d'ara una ciutat trencada i molts altres llocs experimenten el mateix estat. No és pot negar una evidència com aquesta, com tampoc es pot negar que moltes persones posaran més distància de la que ja hi posaven amb els musulmans.

Aquest és un gran error. Entre altres raons, perquè, agradi o no, caldrà conviure tots plegats ara i en les pròximes generacions. És massa simple criticar-los, atacar-los o proposar expulsar-los. Després de la infinita tristesa i enuig que ens ha provocat a tots la visualització (molt criticada) de les imatges dels morts i ferits als mitjans, l'altra cosa que em sorprèn són els grups de magrebins que surten al carrer a demanar perdó per uns actes que no han comès. Se'n senten responsables indirectes. Posem-nos, tot i que és molt difícil, a la pell de les mares dels autors de la massacre. Els seus fills hauran tingut la fi que buscaven i mereixien, però si ens posem en el seu lloc per un instant veurem uns pares que han perdut els seus fills, el més dur

«I per a qui vulgui fer alguna cosa més que plorar o maldar, li recomano veure la pel·lícula 'Els cavalls de déu'»

que pot passar a un humà, però, a més a més, com a resultat dels seus actes ignominiosos. Abraonar-se amb l'excusa dels atemptats contra tots ells, és dolent per a la nostra convivència. I tot plegat no és una visió «bonista» o ingènua. Les religions, totes, són contenidors d'intolerància i la poden fomentar fins als extrems. La seva, per desgràcia, acull aquestes barbaritats. Alguns imams, com el cervell d'aquesta massacre, tenen una visió medieval de la societat i volen destruir la modernitat. El fet que siguin un grup en què sobretot les primeres generacions arribades tinguin un baix nivell formatiu els fa prendre decisions poc adequades amb paràmetres de llibertat i respecte als que no són com ells. I es tanquen amb els seus. I com a reacció a una no acció, en molts àmbits vivim als mateixos carrers però estem en universos paral·lels. I fent servir el «nosaltres» i els «ells» solament per entendre'ns, «ells» en

molts casos no acaben d'encaixar amb la societat d'aquí. A tots els que fan servir allò de «no sóc racista però...» estic segur que els faria vergonya escoltar-se en una gravació les seves afirmacions poca estona després. O potser no. Convivim, i això ja no canviaria, diferents realitats culturals i socials que ens mostren diferències més enllà del color de la pell i del vestir. Són aquí per sempre. Són amb nosaltres. Són nosaltres. I per cert, no m'agrada el vel pel que significa de submissió. Ni que sigui una opció personal de qui el porta sense que altres l'obliguin. La meua àvia (menys que la meua besàvia) es cobria el cap amb un mocador. Algunes monges encara ho fan. El temps ho anirà resolent. I per a qui vulgui fer alguna cosa més que plorar o maldar, li recomano veure la pel·lícula *Els cavalls de déu*, sobre uns atemptats a Casablanca. Totes les claus dels pobres malleits de Ripoll són allà.

D'ON SORGEIX AQUEST TERROR?

TRIBUNA

Josep M. Mata-Perelló

DOCTOR EN GEOLOGIA
ROCPETRUS@GMAIL.COM

Tothom deia que es veia a venir el que va passar dijous al nostre país. És cert, des de fa temps es pressentia que passaria alguna cosa. La llàstima és que pot tornar a passar, però cal estar a l'aguait perquè no sigui així i poder-ho evitar. Certament, va ésser molt lamentable, massa. Sort de la cooperació i de les forces de seguretat que tenim. Però, d'on ve tot això? Molts creiem que el nostre sistema capitalista ha contribuït a radicalitzar unes situacions injustes des

de fa molt de temps. Amb això no volem justificar el que va passar, però cal recordar aquella frase de «qui crea vents, recull tempestats». I lamentablement les ha recollit el poble indefens, no el qui va provocar els vents.

Des de fa molts anys, lustres i fins i tot decennis, hi ha un poble maltractat, humiliat, per un altre poble creat pels estats guanyadors de la Segona Guerra Mundial. El poble palestí ha estat i està perseguit pel govern d'Israel. I mentrestant, molts dels nostres governs han mirat cap a un altre cantó. Això, evidentment ha creat i segueix creant un gran malestar entre els pobles musulmans. Tot i que és cert que els països àrabs han estat incapaços de crear un front comú, també és cert que alguns d'ells estan al servei del mateix capitalisme.

Fa menys temps que una gran coalició del primer món, al servei de les empreses que es volien lucrar, va atacar un país, i el va

desestabilitzar totalment, amb el pretext que tenia armes de destrucció massiva. I l'estat del nostre poble veí, el Govern d'Espanya, hi va participar. Des d'aleshores, el país ocupat no ha recuperat la seva estabilitat i ha esdevingut un focus de ressentiment cap als països occidentals. També, una altra coalició internacional, al servei de les empreses de molts països, va desestabilitzar un altre país, i alhora s'ha anat creant una certa inestabilitat entre els països veïns. És cert que el govern talibà d'Afganistan, des de feia temps, cometia nombroses arbitrietats entre una part de la població, segons ens deien, però això no justifica que hi actuessin les «forces de l'ordre», de quin ordre? Darrerament, s'està contribuint a desestabilitzar un altre estat, creant-hi divisions internes, aprofitant-se de les injustícies que tenia el país i incrementant-les, distribuint armes entre les diferents faccions. Tot això ha generat encara més el seu res-

sentiment cap als països occidentals. I és precisament en aquest país en un dels que ha nascut Estat islàmic. Casualitat? És cert que existeixen moltes diferències entre unes formes d'entendre i viure l'islam i unes altres. És cert que el món islàmic està dividit per la forma de practicar la religió. Però em fa la impressió que aquestes diferències s'atien moltes vegades des de fora, aprofitant situacions reals. També és ben cert que les posicions d'algunes minories de l'islam s'han radicalitzat; però és que moltes vegades la persecució, o la sensació de persecució, radicalitza les idees. També és cert que no totes les persones d'aquest context comparteixen aquesta radicalització i aquí sí que hi esperances. Volem finalitzar dient que condemnem l'atemptat, tot el que s'ha dit anteriorment no és una justificació, sinó un intent de trobar les causes remotes de la situació actual.

PROMOCIONS Regió7

Llanterna tàctica

Taclight. Ideal per anar de càmping, pesca, excursions

CARACTERÍSTIQUES:

Funció ZOOM: 200 augments. Il·lumina tota una estança. Lleugera i compacta. Mides 13 cm x 4 cm. Potència: 250 llúmens. Funciona amb 3 piles AAA. Ultraresistent. Llarga vida útil

PER NOMÉS
12,90 €

5 MODES PREDEFINITS:

- Mode superlluminositat: 10 vegades més que un lot estàndard
- Mode llum intermèdia
- Mode llum de baixa intensitat
- Mode autodefensa: llum intermitent de gran intensitat
- Mode SOS: missatge SOS en codi MORSE per a situacions d'emergència

Promoció vàlida fins a esgotar existències

Aconseguir-les a les nostres oficines. C. Sant Antoni Maria Claret, 32, Manresa o te l'enviem directament a casa trucant al 93 877 22 33. Cost addicional de 2,90 € amb prepagament